

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΣΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΧΑΡ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟ
(27-8-2025)

Ὁ Μ. Βασίλειος πέρνωντας ἀφορμή ἀπό τόν λόγον τοῦ Κυρίου, «ἐκ γάρ τοῦ καρποῦ τό δένδρον γινώσκεται» (Ματθ. 12, 33) προσθέτει ὅτι καί «τόν ἄνθρωπον ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ» γνωρίζουμε. Ἡ βασίλειος αὐτή ρήση βρίσκει πλήρως τήν ἐκπλήρωσή της στή ζωή τοῦ ἐκλιπόντος καθηγητοῦ Χαραλάμπους Σωτηροπούλου. Ὁ ἀείμνηστος καθηγητής βρισκόταν σέ ἕναν συνεχῆ ἀγώνα γιά τήν πραγμάτωση καλῶν λόγων, πράξεων καί ἔργων, γί' αὐτό καί ἀναγνωρίζετο ἀπό ὅλους, τούς συναδέλφους του, τούς φοιτητές του καί τούς συνεργάτες του ὡς ἁ ὄνθρωπος τῆς εὐγένειας καί τῆς καλοσύνης.

Γεννήθηκε πρίν 87 χρόνια στήν Ἀθήνα καί γαλουχήθηκε στίς μικρασιατικές παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ζωή τους ἦταν ἐκκεντρισμένη γύρω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ὁ ναός ἦταν ὁ χῶρος πού πέραναγε ὡς παιδί τίς περισσότερες ὥρες του, ἐκεῖ μελετοῦσε τά μαθήματα του μαζί μέ τά λειτουργικά κείμενα καί ἐκεῖ προετοιμαζόταν γιά τήν εἴσοδόν του στήν τριτοβάθμια ἐκπαίδευση.

Ἀπό τήν ἐκκλησιαστική αὐτή παράδοση καί μελέτη τῶν κειμένων διαμορφώθηκε ὁ χαρακτήρας του, ὡς ἐμπειρία λειτουργικῆς ζωῆς καί εὐσέβειας, γί' αὐτό καί ἀπό πολύ νωρίς ὑπηρέτησε λειτουργικά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τό ἀναλόγιο, ὁμολογώντας συνεχῶς, «ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω», ἀλλά καί γί' αὐτό σπούδασε Θεολογία. Στοιχεῖα τά ὁποῖα μεταλαμβάνευσεν καί στόν υἱό του Γεώργιο.

Τό στοιχεῖο τό ὁποῖο χαρακτήριζε ὅλη τήν πορεία του στήν πανεπιστημιακή κοινότητα ἦταν ὅτι ἦταν δάσκαλος, μελετητής, ἐρευνητής, χωρίς θεολογικούς ἀκροβατισμούς στή σκέψη του καί χωρίς ὑπερβάσεις ἢ ἀκρότητες στίς θεολογικές του προτάσεις, ἐπιλογές καί ἀποφάσεις του.

Ἐπικροτοῦσε πάντοτε τό μέτρο. Σεβόταν τούς φοιτητές, τούς συναδέλφους καί τούς συνεργάτες του καί πάντοτε προσπαθοῦσε νά τούς καθοδηγεῖ καί νά τούς προσανατολίζει ὥστε νά εἶναι συνεπεῖς σ' αὐτό τό

όποιο επιλέγουν και γι' αυτό τό όποιο εργάζονται. Αποτελοῦσε ό ἴδιος ζωντανό παράδειγμα συνέπειας και ὑπευθυνότητας τόσο ως προς τόν τρόπο τῆς διδασκαλίας του όσο και ως προς τίς συγγραφές του.

Ἡ οικογένειά του ἦταν ἡ ἐπιπλέον μέριμνά του. Προσπάθησε και τό πέτυχε νά δημιουργήσει μία οικογένεια, ἡ όποία ἀπετέλεσε τό ἐφαλτήριο ὥστε οί καλές του πράξεις νά μήν χαθοῦν ἀλλά νά διαιώνίζονται μέ τίς πράξεις και τίς ἐνέργειες τῶν οικογενῶν του, τῆς συζύγου του Εἰρήνης, τῶν δύο παιδιῶν του, Μαρίας και Γεωργίου, και τῶν ἐγγόνων του γι' αυτό και ὅλοι αὐτοί ἀποτελοῦσαν τό καύχημά του. Τά σπούδασε, τά προίκισε πνευματικά μέ ἀρχές και ἀξίες και τούς προσέφερε στήν κοινωνία χρήσιμους, ἀναγκαίους και ἀπαραίτητους. Και τά δύο παιδιά του, ἐκτός ἀπό τίς ἐπιστῆμες τῆς νομικῆς και τῆς ἰατρικῆς, σπούδασαν και οί δύο τῆ Θεολογία, μέ ἀποτέλεσμα σήμερα νά παρουσιάζουν ἕνα ἀνάλογο θεολογικό και ἐκκλησιαστικό ἦθος ἀνθρωπιᾶς και ἀγάπης γιά τόν συνάνθρωπό τους.

Ὁ γιός του Γεώργιος, καθηγητής σήμερα στό Ε.Κ.Π.Α στόν τομέα τῆς μεταμοσχευτικῆς Χειρουργικῆς πρωτοπορεῖ στό χῶρο τῶν μεταμοσχεύσεων τοῦ ἥπατος και ἀναγνωρίζεται παγκοσμίως γιά τίς ἐπιτυχίες του και τήν συμβολή του στήν ἐμπέδωση τῆς ειδικότητάς του Δίνει ἐλπίδα στους ἀσθενεῖς του «ἵνα ζωήν ἔχωσιν και περισσόν ἔχωσιν».

Ἡ κόρη του Μαρία ἀποτελεῖ νομική σύμβουλος σέ ἕναν μεγάλο τραπεζικό ὄμιλο.

Εὐτύχησε νά ἀπολάβει και τήν χαρά και πρόοδο τῶν ἐγγόνων του, γιά τά όποια καυχᾶτο και τά καμάρωνε.

Εὔχομαι ὅλοι τους νά ἔχουν τήν εὐχή του.

Ἐπιβεβαιώνεται λοιπόν ἀπό ὅσα ἀνέφερα, ὅτι οί καλές πράξεις ποτέ δέν χάνονται, και ἐπίσης ὅτι αὐτός πού σπέρνει εὐγένεια θερίζει φιλία, αὐτός πού φυτεύει καλοσύνη, μαζεύει ἀγάπη, γιατί ὁ ἀγαθός ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά, και ὁ καθηγητής Χαράλαμπος Σωτηρόπουλος ἦταν ὁ «καλός κι' ἀγαθός» ὑπηρέτης τῆς Θεολογίας, ὁ ἀπλός και οὐσιαστικός διδάσκαλος και ὁ σωστός οικογενειάρχης.

Ἀναπαύου σεβαστέ δάσκαλε ἐν εἰρήνῃ.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.